REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2018/1570 AL COMISIEI

din 18 octombrie 2018

de încheiere a procedurii privind importurile de biomotorină originară din Argentina și Indonezia și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ([1]) (denumit în continuare „regulamentul de bază"), în special articolul 14 alineatul (1),

având în vedere Regulamentul (UE) 2015/476 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2015 privind măsurile pe care Uniunea le poate lua ca urmare a unui raport adoptat de Organul de soluționare a litigiilor al OMC privind măsurile antidumping sau antisubvenții ([2]) (denumit în continuare „Regulamentul de abilitare a OMC"), în special articolele 1 și 2,

întrucât:

1. PROCEDURA

(1) La data de 28 mai 2013, Comisia a instituit, prin Regulamentul (UE) nr. 490/2013, o taxă antidumping provizorie la importurile de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (denumit în continuare „regulamentul provizoriu") ([3]).

(2) La 19 noiembrie 2013, Consiliul a impus, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013, o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (denumit în continuare „regulamentul definitiv") ([4]).

(3) La 15 septembrie 2016, Tribunalul Uniunii Europene (denumit în continuare „Tribunalul") a pronunțat hotărârile în cauzele T-80/14, T-111/14-T-121/14 ([5]) și T-139/14 ([6]) (denumite în continuare „hotărârile") prin care se anulează articolul 1 și articolul 2 din regulamentul definitiv, în măsura în care se aplică solicitanților în cauzele respective (denumiți în continuare „producătorii-exportatori în cauză") ([7]).

(4) Consiliul Uniunii Europene a formulat inițial recurs împotriva hotărârilor. Cu toate acestea, cauzele au fost radiate din registrul Curții de Justiție a Uniunii Europene la 2 și 5 martie 2018 ([8]), în urma deciziei Consiliului de a retrage recursurile în cauzele menționate. Prin urmare, hotărârile au devenit definitive și obligatorii, începând de la data pronunțării lor.

(5) Tribunalul a statuat că instituțiile nu au stabilit în mod corespunzător cerințelor legale existența denaturării semnificative a prețurilor la principalele materii prime utilizate pentru producția de biomotorină din Argentina și Indonezia ca urmare a unui regim de taxe de export diferențiate care aplica rate diferite de impozitare asupra materiilor prime și asupra biomotorinei. Tribunalul a hotărât că instituțiile nu ar fi trebuit să considere că prețul materiilor prime nu a fost reflectat în mod rezonabil în înregistrările contabile ale producătorilor-exportatori argentinieni și indonezieni și nu ar fi trebuit să ignore acele înregistrări atunci când au construit o valoare normală pentru biomotorina produsă în Argentina și Indonezia.

([1]) JO L 176, 30.6.2016, p. 21.
([2]) JO L 83, 27.3.2015, p. 6.
([3]) JO L 141, 28.5.2013, p. 6.
([4]) Regulament de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO L 315, 26.11.2013, p. 2).
([5]) Hotărârile din data de 15 septembrie 2016 în cauza T-80/14, PT Musim Mas/Consiliul, cauza T-111/14, Unitec Bio SA/Consiliul Uniunii Europene, cauzele T-112/14-T-116/14 și T-119/14, Molinos Río de la Plata SA și alții/Consiliul Uniunii Europene, cauza T-117/14, Cargill SACI/Consiliul Uniunii Europene, cauza T-118/14, LDC Argentina SA/Consiliul Uniunii Europene, cauza T-120/14, PT Ciliandra Perkasa/Consiliul Uniunii Europene, cauza T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri/Consiliul Uniunii Europene (JO C 402, 31.10.2016, p. 28).
([6]) Cauza T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia și PT Wilmar Nabati Indonesia/Consiliul Uniunii Europene (JO C 392, 24.10.2016, p. 26).
([7]) Producătorii-exportatori Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA) din Argentina și producătorii-exportatori PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) din Indonezia.
([8]) Ordonanțele președintelui Curții din 15 februarie 2018 în cauzele conexate C-602/16 P și C-607/16 P-C-609/16 P și din 16 februarie 2018 în cauzele C-603/16 P-C-606/16 P.

(6) La 26 octombrie 2016, Organul de soluționare a litigiilor al OMC (denumit în continuare „OSL") a adoptat raportul grupului special, astfel cum a fost modificat de raportul Organului de apel (denumite în continuare „rapoartele privind Argentina") ([1]), în litigiul „Uniunea Europeană – măsurile antidumping instituite asupra biomotorinei din Argentina" (DS473).

(7) La 28 februarie 2018, OSL a adoptat, de asemenea, raportul grupului special în litigiul „Uniunea Europeană – măsurile antidumping instituite asupra biomotorinei din Indonezia" (DS480) (denumit în continuare „raportul privind Indonezia") ([2]). Nici Indonezia, nici UE nu au formulat recurs împotriva acelui raport.

(8) În cadrul rapoartelor privind Argentina și Indonezia (denumite în continuare „rapoartele"), s-a constatat, printre altele, că UE a acționat într-un mod incompatibil cu:

— articolul 2.2.1.1 din Acordul antidumping al OMC (denumit în continuare „AAD") prin faptul că a omis să calculeze costul de producție al produsului care face obiectul anchetei pe baza registrelor ținute de către producători;

— articolul 2.2 din AAD și articolul VI:1 litera (b) punctul (ii) din GATT 1994, prin neutilizarea costului de producție din Argentina și Indonezia pentru construirea valorii normale a biomotorinei;

— articolul 9.3 din AAD și articolul VI:2 din GATT 1994 prin instituirea unor taxe antidumping în plus față de marja de dumping care ar fi trebuit să fie stabilită în temeiul articolului 2 din AAD și al articolului VI:1 din GATT 1994, după caz.

(9) În cadrul raportului privind Indonezia, grupul special a constatat, de asemenea, că UE a acționat într-un mod incompatibil cu:

— articolul 2.2.2 punctul (iii) și articolul 2.2 din AAD prin nestabilirea profitului realizat în mod normal de către alți exportatori sau producători din vânzarea de produse din aceeași categorie generală pe piața internă a țării de origine;

— articolul 2.3 din AAD prin neconstruirea prețului de export al unui producător-exportator indonezian, P.T. Musim Mas, pe baza prețului la care biomotorina importată produsă de P.T. Musim Mas a fost revândută pentru prima oară unor cumpărători independenți din UE;

— articolele 3.1 și 3.2 din AAD prin nestabilirea existenței unei subcotări semnificative a prețurilor cu privire la importurile indoneziene.

(10) Grupul special a recomandat ca OSL să solicite UE să își adapteze măsurile pentru a asigura conformitatea acestora cu AAD și GATT 1994.

(11) Ca urmare a rapoartelor privind Argentina, Comisia a deschis o reexaminare ([3]) în conformitate cu articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2015/476 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]) (denumită în continuare „reexaminarea"). La deschiderea reexaminării, Comisia a anunțat că a considerat oportun să examineze consecințele rezultatelor rapoartelor privind Argentina și asupra măsurilor impuse asupra biomotorinei din Indonezia, deoarece interpretările juridice conținute în rapoartele privind Argentina păreau relevante și pentru ancheta privind Indonezia.

(12) Cu toate acestea, în cursul reexaminării, Comisia a primit mai multe observații din partea părților interesate privind, în special, aplicabilitatea interpretării conținute în rapoartele privind Argentina la măsurile instituite asupra biomotorinei din Indonezia. Comisia a considerat că analiza observațiilor cu privire la Indonezia ar fi necesitat mai mult timp și a decis să nu includă o examinare a acesteia în regulamentul de modificare, dar în schimb să mențină deschisă reexaminarea în ceea ce privește Indonezia.

(13) La 18 septembrie 2017, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1578 de modificare a regulamentului definitiv (denumit în continuare „regulamentul de modificare") cu privire la producătorii-exportatori argentinieni ([5]).

([1]) OMC, Raport al Organului de apel, AB-2016-4, WT/DS473/AB/R, 6 octombrie 2016, și OMC, Raport al Grupului special, WT/DS473/R, 29 martie 2016.

([2]) OMC, Raportul grupului special, WT/DS480/R, 25 ianuarie 2018.

([3]) Aviz de deschidere privind măsurile antidumping în vigoare privind importurile de biomotorină originară din Argentina și Indonezia, în urma recomandărilor și hotărârilor adoptate de Organul de soluționare a litigiilor al Organizației Mondiale a Comerțului în litigiul „Uniunea Europeană – măsurile antidumping instituite asupra biomotorinei" (DS473) (JO C 476, 20.12.2016, p. 3).

([4]) Regulamentul (UE) 2015/476 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2015 privind măsurile pe care Uniunea le poate lua ca urmare a unui raport adoptat de Organul de soluționare a litigiilor al OMC privind măsurile antidumping sau antisubvenții (JO L 83, 27.3.2015, p. 6).

([5]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1578 din 18 septembrie 2017 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO L 239, 19.9.2017, p. 9).

(14) Anularea de către Tribunal a părților dispozitive ale regulamentului definitiv, cu privire la producătorii-exportatori în cauză, afectează, de asemenea, validitatea regulamentului de modificare. Întrucât regulamentul de modificare a adus modificări la regulamentul ale cărui părți dispozitive au fost anulate, acesta a devenit, de asemenea, nul și nu se aplică în ceea ce privește producătorii-exportatori în cauză.

(15) La data de 28 mai 2018, a fost publicat un aviz ([1]) de redeschidere a anchetei inițiale privind importurile de biomotorină originară din Argentina și Indonezia care a dus la adoptarea regulamentului definitiv (denumit în continuare „avizul"). În același timp, a fost închisă reexaminarea în curs în ceea ce privește Indonezia.

(16) În conformitate cu jurisprudența Tribunalului, procedura de înlocuire a unui act anulat poate fi reluată chiar din punctul în care a intervenit ilegalitatea. În conformitate cu hotărârile respective, instituțiile Uniunii au posibilitatea de a remedia aspectele regulamentului definitiv care au dus la anularea acestuia în privința producătorilor-exportatori în cauză ([2]).

(17) Comisia ar trebui să respecte nu numai dispozitivul hotărârilor, ci și motivele care au condus la aceste hotărâri și care constituie fundamentul hotărârilor, în măsura în care sunt indispensabile pentru a determina sensul exact a ceea ce s-a hotărât în dispozitiv. Alte constatări ale regulamentului definitiv care nu au fost contestate în termenele stabilite în acest sens sau care au fost contestate dar au fost respinse de hotărârile Tribunalului și, ca atare, nu au dus la anularea regulamentului definitiv, rămân valabile ([3]).

(18) Pentru a-și îndeplini obligațiile care îi revin, Comisia a decis să reia prezenta procedură antidumping chiar din punctul în care a apărut ilegalitatea și astfel să reexamineze metodologia utilizată pentru construirea unei valori normale.

(19) Domeniul de aplicare al avizului a inclus motivarea hotărârilor Tribunalului pentru producătorii-exportatori în cauză și posibilitatea de a extinde constatările la toți producătorii-exportatori din Argentina și Indonezia. În plus, acesta a luat în considerare concluziile grupurilor speciale și ale Organului de apel din cadrul OMC, atât în ceea ce privește Argentina, cât și Indonezia, pentru a aduce măsurile care au fost constatate incompatibile cu OMC în deplină conformitate cu acordurile OMC, în concordanță cu articolul 19.1 din Înțelegerea privind soluționarea litigiilor.

(20) În cadrul avizului, Comisia a invitat producătorii-exportatori în cauză și industria din Uniune să își facă cunoscute opiniile în scris și să solicite o audiere în termenul stabilit în aviz.

(21) Toate părțile care și-au manifestat dorința în termenul menționat și care au demonstrat că există motive speciale pentru care ar trebui să fie audiate au avut posibilitatea de a fi audiate.

(22) Au fost primite observații din partea Comitetului european pentru biomotorină (CEB), a unui număr de cinci producători-exportatori din Indonezia și a autorităților din Indonezia.

2. PUNEREA ÎN APLICARE A HOTĂRÂRILOR TRIBUNALULUI ȘI A CONSTATĂRILOR OMC

(23) Comisia are posibilitatea de a remedia aspectele regulamentului definitiv care au dus la anularea acestuia, lăsând în același timp neschimbate părțile evaluării care nu sunt afectate de hotărâri ([4]).

(24) Astfel cum se precizează în aviz, Comisia a reevaluat constatările definitive din cadrul anchetei inițiale, luând în considerare constatările grupurilor speciale și ale Organului de apel din cadrul OMC cu privire la Argentina și Indonezia. Comisia a decis să extindă constatările la toți producătorii-exportatori din Argentina și Indonezia. Reevaluarea s-a bazat pe informațiile colectate în cadrul anchetei inițiale și al reexaminării, precum și pe informațiile primite de părțile interesate ulterior publicării avizului.

(25) Un producător-exportator indonezian, Wilmar, a susținut, înainte și după comunicarea constatărilor, că nu există niciun temei juridic pentru redeschiderea anchetei în ceea ce privește Wilmar, întrucât Tribunalul a anulat în

([1]) Aviz privind hotărârile Tribunalului din 15 septembrie 2016 în cauzele T-80/14, T-111/14-T-121/14 și T-139/14 privind Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină din Argentina și Indonezia, în urma recomandărilor și hotărârilor adoptate de Organul de soluționare a litigiilor al Organizației Mondiale a Comerțului în litigiile DS473 și DS480 („Uniunea Europeană – măsurile antidumping instituite asupra biomotorinei") (JO C 181, 28.5.2018, p. 5).

([2]) Cauza C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques (IPS)/Consiliul, Rec. 2000, p. I-08147.

([3]) Cauza C-256/16, Deichmann SE, ECLI:EU:C:2018:187. punctul 87.

([4]) Cauza C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques (IPS)/Consiliul, Rec. 2000, p. I-08147.

întregime regulamentul definitiv cu privire la această societate. Cu toate acestea, articolul 266 din TFUE prevede că o instituție al cărei act a fost declarat nul trebuie să ia măsurile necesare pentru a se conforma hotărârii Tribunalului. În plus, UE are obligația de a aduce măsurile antidumping instituite asupra importurilor de biomotorină din Indonezia în conformitate cu recomandările și cu hotărârile cuprinse în rapoartele OMC. Pentru a examina măsurile care ar trebui adoptate în vederea conformării cu hotărârile Tribunalului și ale OMC, a fost necesară redeschiderea anchetei în momentul în care a fost constatată nelegalitatea pentru ambele țări și pentru toți producătorii-exportatori în cauză. Este irelevant dacă o măsură este anulată în tot sau în parte pentru a stabili dacă Comisia trebuie să reexamineze, în consecință, toate aspectele anchetei care precedă măsura anulată. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.

(26) Ancheta inițială privind dumpingul și prejudiciul a vizat perioada cuprinsă între 1 iulie 2011 și 30 iunie 2012 (denumită în continuare „perioada de anchetă"). În ceea ce privește parametrii relevanți pentru evaluarea prejudiciului, s-au analizat datele din perioada începând cu 1 ianuarie 2009 până la sfârșitul perioadei de anchetă (interval denumit în continuare „perioada examinată").

3. PRODUSUL ÎN CAUZĂ

(27) Produsul în cauză este reprezentat de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidro-tratament, de origine nefosilă, în formă pură sau în amestec, originare din Argentina și Indonezia, încadrate în prezent la codurile NC ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 și ex 3826 00 90 (denumit în continuare „produsul în cauză", cunoscut sub denumirea de „biomotorină").

(28) Nici hotărârile Tribunalului, nici rapoartele nu afectează constatările menționate în considerentele 16-27 din regulamentul definitiv cu privire la produsul în cauză și produsul similar.

4. STABILIREA VALORII NORMALE ȘI CALCULAREA MARJELOR DE DUMPING

(29) Comisia a reevaluat concluziile anchetei inițiale cu privire la aspectele privind ajustarea costurilor, plafonul de profit și dubla contabilizare.

4.1. Ajustarea costurilor

(30) Hotărârile Tribunalului și constatările OMC menționate la considerentul 8 se referă în totalitate la ajustarea costurilor realizată de instituțiile UE în cadrul regulamentului definitiv.

(31) Astfel cum se menționează în considerentul 28 din regulamentul definitiv, Comisia a stabilit că valoarea normală trebuia să fie construită, întrucât vânzările pe piața internă nu au fost considerate ca fiind realizate în cadrul operațiunilor comerciale normale. Această constatare nu a fost contestată și rămâne valabilă. Niciuna dintre părțile interesate nu a contestat această constatare în cursul acestei reexaminări.

(32) În considerentele 29-34 din regulamentul definitiv, Comisia a stabilit că diferența dintre taxele de export impuse de Indonezia asupra principalelor materii prime (ulei de palmier brut în Indonezia și ulei de soia și boabe de soia în Argentina) și cele impuse asupra produsului finit (biomotorină) a condus la deprecierea prețurilor de pe piața internă în Indonezia și Argentina și, prin urmare, acest lucru ar trebui luat în considerare la construirea valorii normale.

(33) În consecință, atunci când a construit valoarea normală, Comisia a înlocuit costurile principalelor materii prime raportate în registrele producătorilor-exportatori cu prețurile de referință publicate de autoritățile relevante ale țărilor în cauză.

(34) De asemenea, Comisia și-a bazat concluziile din cadrul anchetei inițiale pe interpretarea potrivit căreia articolul 2.2.1.1 din AAD permite autorității responsabile cu ancheta să refuze să utilizeze registrele producătorilor-exportatori în cazul în care constată că acestea fie (i) sunt neconforme cu principiile contabile general acceptate (GAAP), fie (ii) nu reflectă în mod rezonabil costurile aferente producției și vânzării produsului în cauză (considerentele 42 și 72 din regulamentul definitiv).

(35) Grupul special și Organul de apel consideră, în cadrul rapoartelor pentru Argentina și Indonezia, că Comisia nu a furnizat un temei juridic suficient conform articolului 2.2.1.1 pentru a concluziona că registrele producătorilor indonezieni și argentinieni nu reflectau în mod rezonabil costurile aferente producției și vânzării de biomotorină sau pentru a nu ține cont de costurile relevante din registrele respective la momentul construirii valorii normale a biomotorinei.

(36) În urma rapoartelor privind Argentina, Comisia a recalculat valoarea normală pentru producătorii-exportatori din Argentina utilizând metodologia explicată în considerentele 40-49 pentru Argentina din regulamentul provizoriu ([1]). După cum s-a explicat mai sus în considerentele 11 și 12, Comisia a recalculat inițial și valoarea normală pentru producătorii-exportatori din Indonezia, utilizând metodologia explicată în considerentele 60-65 pentru Indonezia din regulamentul provizoriu ([1]). Comisia a aplicat din nou acum această metodologie pentru ambele țări.

(37) În cadrul observațiilor prezentate după redeschiderea acestei cauze, CEB a susținut că rapoartele nu împiedică operarea unei ajustări a costurilor materiilor prime la momentul construirii valorii normale, cu condiția să existe o justificare adecvată în acest sens. Aceeași afirmație fost făcută în cursul reexaminării în urma rapoartelor privind Argentina, fiind respinsă de către Comisie având în vedere că acceptarea acesteia nu ar fi în concordanță cu constatările rapoartelor, astfel cum s-a menționat în considerentele 43-53 din regulamentul de modificare. Întrucât această explicație rămâne valabilă după raportul privind Indonezia, Comisia a respins în continuare această afirmație.

(38) Din motivele explicate în considerentele 44 și 64 din regulamentul provizoriu, vânzările pe piața internă din fiecare țară nu au fost considerate ca fiind realizate în cadrul operațiunilor comerciale normale, iar valoarea normală a produsului similar a trebuit să fie construită în conformitate cu articolul 2 alineatele (3) și (6) din regulamentul de bază. Aceasta s-a realizat prin adăugarea la costurile de producție ajustate, în cursul perioadei de anchetă, a costurilor de vânzare, a cheltuielilor administrative și a altor costuri generale (costuri „VAG") plus o marjă de profit rezonabilă.

(39) Astfel cum s-a explicat în considerentele 46 și 65 din regulamentul provizoriu, Comisia a considerat că valoarea profitului nu poate fi calculată pe baza datelor reale ale întreprinderilor din Indonezia incluse în eșantion. Prin urmare, valoarea profitului utilizată la construirea valorii normale a fost stabilită în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază, pe baza valorii rezonabile a profitului care ar putea fi atinsă de acest tip de sector industrial tânăr și inovator cu utilizare intensivă a capitalului, în condiții normale de concurență, pe o piață liberă și deschisă, și anume 15 % din cifra de afaceri.

(40) În cazurile OMC privind Argentina și Indonezia, determinarea unui cuantum al profiturilor de 15 % a fost contestată de ambele țări care au susținut că suma corespunzând profiturilor nu se bazează pe o „metodă rezonabilă", astfel cum prevede articolul 2.2.2 punctul (iii) din AAD. În ambele cazuri, organele de soluționare ale OMC au constatat că UE nu a acționat într-un mod incompatibil cu AAD în acest sens. Prin urmare, suma corespunzând profiturilor utilizată pentru construirea valorii normale rămâne de 15 %.

(41) Un producător-exportator din Indonezia, PT Cermerlang Energi Perkasa, a susținut, în observația sa, că Comisia ar trebui să își bazeze calculul pe datele producătorilor incluși în eșantion sau, în orice caz, să nu recurgă în mod automat la articolul 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază. În urma comunicării constatărilor, acesta a reiterat afirmația sa. Cu toate acestea, după cum s-a arătat în considerentul 40, organele de soluționare ale OMC au constatat că recurgerea de către Comisie la și aplicarea acestui articol nu erau incompatibile cu normele OMC. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.

4.2. **Plafonul de profit**

(42) Deși grupul special al OMC a aprobat determinarea de către UE a valorii profitului în conformitate cu articolul 2.2.2 punctul (iii) din AAD, în cadrul raportului privind Indonezia acesta a constatat că, atunci când o autoritate determină profitul pe baza oricărei alte metode rezonabile în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază, AAD îi impune să se asigure că acest profit nu va depăși profitul realizat în mod normal de alți exportatori din aceeași categorie generală de produse din țară. În opinia grupului special, UE nu a stabilit un astfel de plafon de profit.

(43) Pentru a stabili plafonul de profit prevăzut la articolul 2.2.2 punctul (iii) din AAD, a fost necesar să se determine care dintre societățile în cauză fabrică produse care ar putea fi încadrate în „aceeași categorie generală" ca biomotorina.

(44) În raportul privind Indonezia, grupul special a menționat la punctul 7.62 că „articolul 2.2.2 punctul (iii) din AAD nu precizează o cerință specifică impusă asupra unei autorități responsabile cu ancheta cu privire la modul de definire a produselor care se încadrează în aceeași categorie generală de produse, în scopul determinării "profitului realizat în mod normal„. Împărtășim punctul de vedere al Uniunii Europene conform căruia nu există nicio obligație de a da o interpretare largă domeniului de aplicare al produselor din aceeași categorie generală". La punctul 7.63, acesta a adăugat că „în opinia noastră, o autoritate rezonabilă și obiectivă poate concluziona că aceeași categorie generală de produse este o categorie mai restrânsă".

([1]) JO L 141, 28.5.2013, p. 6.

(45) Pe baza constatărilor raportului privind Indonezia, Comisia a reexaminat datele care i-au fost puse la dispoziție, care pot fi utilizate pentru a determina un plafon de profit, atât pentru Argentina, cât și pentru Indonezia. Aceasta a considerat că există două seturi de date la dispoziția sa care s-ar încadra în aceeași categorie generală de produse.

(46) Primul set de date a fost furnizat de întreprinderile incluse în eșantion în timpul anchetei inițiale. Articolul 2.2.2 din AAD prevede că valoarea profitului pentru „exportatorul sau producătorul făcând obiectul anchetei" este plafonată la articolul 2.2.2 punctul (iii) de valoarea profitului realizat în mod normal de „alți exportatori sau producători din vânzările de produse ale aceleiași categorii generale". Cea mai restrânsă interpretare a aceleiași categorii generale de produse în temeiul acestui articol ar fi limitată la exact același produs, și anume biomotorina. Datele necesare pentru calcularea plafonului de profit pe baza profiturilor realizate de producătorii de biomotorină din Indonezia și Argentina sunt ușor accesibile Comisiei, deoarece acestea au fost furnizate Comisiei de către întreprinderile incluse în eșantion în cursul anchetei inițiale.

(47) Faptul că profiturile efectiv realizate de întreprinderile incluse în eșantion nu au fost utilizate pentru a stabili o marjă de profit pentru fiecare dintre acești producători în temeiul articolului 2 alineatul (6) din regulamentul de bază nu împiedică Comisia să utilizeze aceste date pentru a stabili plafonul de profit în temeiul articolului 2 alineatul (6) litera (c). Acest lucru reiese din formularea raportului privind Indonezia dată de grupul special la punctul 7.65 în care grupul nu este de acord cu argumentul conform căruia „profitul realizat în mod normal" de la articolul 2.2.2 punctul (iii) din AAD înseamnă că un investigator poate ignora profitul realizat din vânzările care sunt considerate incompatibile cu practicile comerciale obișnuite. Un producător-exportator indonezian, PT Cermerlang Energi Perkasa, a susținut de asemenea, în cadrul observației sale, că, pe baza raportului privind Indonezia, la calcularea plafonului de profit, Comisia nu are dreptul să ignore profitul aferent vânzărilor de biomotorină de pe piața internă din Indonezia pe baza faptului că acestea din urmă nu sunt considerate ca fiind realizate în cadrul operațiunilor comerciale normale.

(48) În urma acestei interpretări restrânse a categoriei de produse „biomotorină", Comisia a calculat plafonul de profit pentru un producător individual care utilizează valoarea profitului realizat de ceilalți producători care fac obiectul anchetei. De exemplu, pentru a calcula valoarea profitului pentru producătorul indonezian Wilmar, a fost utilizată media ponderată a profiturilor realizate de ceilalți producători indonezieni anchetați și verificați, P.T. Ciliandra, P.T. Musim Mas și P.T. Pelita. În schimb, pentru P.T. Ciliandra, a fost utilizată media ponderată a profiturilor realizate de Wilmar, P.T. Musim Mas și P.T. Pelita. Aceeași metodologie a fost utilizată pentru a calcula un plafon de profit pentru producătorii argentinieni anchetați și verificați.

(49) Cel de-al doilea set de date include datele producătorilor, alții decât cei care fac obiectul anchetei, care au fost furnizate Comisiei în cursul anchetei inițiale. Unul dintre producătorii indonezieni care au făcut obiectul anchetei la acel moment a prezentat date de la o societate afiliată referitoare la vânzările de amestecuri de biomotorină și de motorină minerală, precum și vânzările de motorină și combustibili marini („alți combustibili"). Marja de profit aferentă acestor vânzări a fost raportată ca fiind de 10,2 %. Dacă ar fi fost utilizată ca plafon de profit, este probabil că această marjă de profit fie nu ar fi condus la marje de dumping, fie ar fi condus la marje de dumping *de minimis* pentru toate întreprinderile din Indonezia. Cu toate acestea, aceste date neverificate au fost furnizate pentru un singur producător din Indonezia, în timp ce date similare nu au fost puse la dispoziția Comisiei de alți producători din Indonezia sau Argentina. Întrucât datele disponibile nu pot fi aplicate, prin urmare, în mod consecvent, ambelor țări, Comisia a considerat că nu este adecvată utilizarea datelor de la un singur producător dintr-o țară pentru a stabili un plafon de profit. În plus, în intervalul de timp disponibil Comisiei după redeschiderea anchetei, nu a fost posibilă verificarea corectitudinii datelor furnizate și a calculelor de bază. În orice caz, întrucât, astfel cum s-a remarcat în considerentul 62, suma aferentă dumpingului pentru întreaga țară s-a constatat a fi *de minimis* și, în consecință, ancheta este încheiată pentru toate întreprinderile, Comisia nu a considerat că este necesar să utilizeze datele raportate și neverificate referitoare la profitul din vânzările de amestecuri de biomotorină și de motorină minerală, în scopul stabilirii unui plafon de profit. În schimb, Comisia a considerat că este mai adecvat să se bazeze pe datele care au fost furnizate și verificate în cursul anchetei inițiale.

(50) Doi producători-exportatori din Indonezia, Wilmar și PT Pelita Agung Agrindustri, precum și autoritățile din Indonezia au susținut că puterea de apreciere a Comisiei în alegerea datelor pentru stabilirea unui plafon de profit este limitată de constatările grupului special din raportul privind Indonezia. În urma comunicării constatărilor, Wilmar a reiterat acest punct de vedere. Potrivit acestor părți interesate, Comisia trebuie să utilizeze fie valorile profiturilor din vânzările de amestecuri de biomotorină cu motorină minerală, fie profiturile obținute din vânzările de motorină și de combustibili marini. Cu toate acestea, nicio mențiune din raportul privind Indonezia nu împiedică Comisia să utilizeze alte date relevante disponibile. Grupul special afirmă la punctul 7.70 că „autoritățile UE ar fi putut lua în considerare aceste vânzări pentru a determina plafonul de profit" și, la punctul 7.72, că „autoritățile UE ar fi trebuit să ia în considerare vânzările de motorină și combustibili marini până la [[***]] pentru a determina plafonul de profit". Utilizarea termenilor „ar fi putut" și „ar fi trebuit" de către grupul special în raportul privind Indonezia indică faptul că grupul special consideră că Comisia avea obligația de a analiza dacă aceste date puteau fi utilizate pentru a stabili un plafon de profit sau nu, mai degrabă decât să

ignore informațiile bazate pe o interpretare incorectă a expresiei „profituri realizate în mod normal”. Aceste vânzări au fost acum luate în considerare la considerentul 49, iar utilizarea acestor vânzări specifice nu a fost considerată nici adecvată, nici necesară.

(51) În observațiile sale, CEB a furnizat un set alternativ de date pe care Comisia să poată să le utilizeze pentru a calcula un plafon al profitului. Aceste date au făcut referire la trei întreprinderi care nu au produs sau vândut produsul în cauză într-una dintre țările care fac obiectul anchetei în cursul perioadei de anchetă. Pe baza informațiilor disponibile publicului, precum și a informațiilor furnizate de către doi dintre producătorii-exportatori din Indonezia, a devenit clar că toate cele trei întreprinderi nu au sediul în Indonezia, ci în Malaysia și Singapore. Datele furnizate de CEB au fost date agregate preluate din rapoartele anuale și/sau anunțurile referitoare la rezultate ale întreprinderilor în cauză și reprezintă marjele de profit pentru o gamă largă posibilă de produse și întreprinderi afiliate.

(52) Comisia nu a fost de acord cu faptul că aceste date sunt adecvate pentru a stabili un plafon de profit. Principalele produse ale acestor întreprinderi sunt uleiul de palmier și produse precum acizii grași, glicerina, îngrășămintele, zahărul și melasa, stearina, untul de cacao sau produsele oleo-chimice. Unele întreprinderi furnizează, de asemenea, servicii independente, cum ar fi operarea proprietăților rezidențiale, gestionarea trezoreriei sau întreținerea căilor ferate. Produsele acestor întreprinderi nu pot fi considerate că se încadrează în aceeași categorie generală de produse ca produsul în cauză, biomotorina. Acest lucru este valabil în special pentru produsul ulei de palmier, deoarece acesta este materia primă utilizată drept component principal în producția de biomotorină. Comisia consideră că includerea acestui produs în aceeași categorie generală ca biomotorina ar presupune o interpretare prea largă a acestei categorii. Prin urmare, Comisia a respins utilizarea datelor propuse.

(53) În cadrul unei anchete antidumping încheiate recent cu privire la importurile de biomotorină din Indonezia în Statele Unite, autoritățile americane au calculat o marjă de profit de 6,15 % ([1]). Comisia a analizat dacă această cifră putea fi utilizată ca plafon de profit. Cu toate acestea, dat fiind faptul că aceasta provenea din situațiile financiare ale unui producător cu sediul în Germania, Comisia nu a putut utiliza nici aceste date.

(54) În concluzie, metodologia prezentată în considerentele 46-48 urmează logica articolului 2.2.2 punctul (iii) din AAD și utilizează datele cunoscute și disponibile Comisiei aflate la dosar, fără a fi nevoie de anchete suplimentare. Prin urmare, se consideră că această metodologie este cea mai potrivită în acest caz.

(55) Utilizarea acestei metodologii produce următoarele rezultate. În cazul Argentinei, toți producătorii implicați au avut o marjă reală de profit mai mare de 15 % care, așa cum s-a explicat în considerentele 39 și 40, a fost utilizată în ancheta inițială. Prin urmare, o medie ponderată a oricărei combinații a acestor marje de profit ar produce întotdeauna, de asemenea, un plafon de profit de peste 15 %. Aceasta înseamnă că marja de profit de 15 % stabilită în cadrul anchetei inițiale este inferioară plafoanelor individuale de profit și este, prin urmare, marja de profit care va fi utilizată pentru calculele marjelor de dumping.

(56) În cazul Indoneziei, marjele de profit realizate efectiv de producătorii care fac obiectul anchetei au depășit de asemenea 15 % în cazul tuturor întreprinderilor, cu excepția uneia singure. Având în vedere că se utilizează o medie ponderată pentru a calcula plafoanele individuale de profit, această marjă de profit de sub 15 % conduce la plafoane de profit pentru unii producători care se situează sub 15 % și, prin urmare, necesită o ajustare descendentă a unora dintre marjele de profit utilizate pentru calcularea marjelor de dumping. Pentru o întreprindere, plafonul de profit a fost mai mare de 15 %, ceea ce înseamnă că marja de profit de 15 % va fi utilizată în continuare. Celelalte trei întreprinderi au plafoane de profit de sub 15 %, ceea ce înseamnă că marjele de profit utilizate pentru a calcula valoarea normală nu pot fi mai mari decât plafonul respectiv. Aplicarea metodologiei conduce la următoarele rezultate:

Tabelul 1

Societate	Marjă de profit
P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	15 %
P.T. Musim Mas, Medan	12,87 %
P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	14,42 %
P.T Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	14,42 %

([1]) United States Department of Commerce (Departamentul de Comerț al Statelor Unite), ancheta A-560-830, memorandum, „Cost of Production and Constructed Value Calculation Adjustments for the Final Determination – Wilmar Trading Pte. Ltd.” („Costurile de producție și ajustări ale calculării valorii construite în vederea stabilirii finale – Wilmar Trading Pte. Ltd.”), 20 februarie 2018.

4.3. **Dubla contabilizare**

(57) În cadrul raportului său privind Indonezia, grupul special a constatat că UE nu a construit prețul de export al unui producător-exportator indonezian, P.T. Musim Mas, pe baza prețului la care biomotorina importată produsă de P.T. Musim Mas a fost revândută pentru prima oară unor cumpărători independenți din UE, conform articolului 2.3 din AAD.

(58) Un anumit tip de biomotorină (biomotorină pe bază de distilat de acizi grași de palmier) este eligibil pentru „dublă contabilizare" în scopul respectării obiectivelor UE obligatorii privind amestecarea biomotorinei. Din acest motiv, este suficient ca producătorii de amestecuri din UE să utilizeze doar jumătate din acest tip de biomotorină pentru a se conforma obiectivelor UE obligatorii privind amestecarea biomotorinei. Având în vedere că acest tip de biomotorină este, prin urmare, mai valoros pentru clienți, un producător al acestui tip de biomotorină poate percepe o primă clientului. În acest caz specific, problema dublei contabilizări se referă la anumite exporturi ale P.T. Musim Mas către clienți din Italia. În ancheta inițială, UE a ignorat această primă în construirea prețului de export al biomotorinei.

(59) În lumina concluziei OMC potrivit căreia UE a ignorat în mod incorect această primă plătită de clienții din Italia, Comisia și-a reevaluat calculele și a ajustat prețul de export pentru P.T. Musim Mas în consecință.

4.4. **Marjele de dumping recalculate**

(60) Nivelurile revizuite ale taxei pentru toți exportatorii indonezieni și argentinieni în lumina hotărârilor Tribunalului UE, precum și a constatărilor și recomandărilor din rapoartele privind Indonezia și Argentina, exprimate la un preț CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, sunt următoarele:

Tabelul 2

Țară	Societate	Marjă de dumping
Indonezia	P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	– 4,0 %
	P.T. Musim Mas, Medan	– 4,7 %
	P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	4,4 %
	P.T Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	6,2 %
Argentina	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Agro SA, Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca; Vicentin SAIC, Avellaneda	6,6 %
	Aceitera General Deheza SA, General Deheza; Bunge Argentina SA, Buenos Aires	8,1 %

(61) Având în vedere marjele de dumping negative ridicate pentru două dintre cele patru societăți indoneziene incluse în eșantion, Comisia a verificat dacă marja de dumping medie ponderată la nivel național, luând în considerare marjele negative, a fost superioară nivelului *de minimis*, astfel cum se prevede la articolul 9 alineatul (3) din regulamentul de bază.

(62) Suma aferentă dumpingului din eșantionul indonezian, exprimată ca procent din valoarea CIF a exporturilor din eșantion, a fost de 1,6 %, adică sub pragul *de minimis* de 2 %.

(63) Având în vedere marja de dumping *de minimis* la nivel național, ancheta ar trebui să fie încheiată în ceea ce privește importurile de biomotorină din Indonezia fără măsuri.

5. **CONSTATĂRILE REEXAMINATE PRIVIND PREJUDICIUL PE BAZA RAPOARTELOR**

(64) În cadrul rapoartelor privind Argentina, s-a constatat, printre altele, că UE a acționat într-un mod incompatibil cu articolele 3.1 și 3.4 din AAD în examinarea impactului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra ramurii de producție națională, în măsura în care acesta se raportează la capacitatea de producție și la gradul de utilizare a capacității.

(65) În regulamentul de modificare, care a fost adoptat în urma rapoartelor privind Argentina, această problemă a fost abordată în considerentele 87-123 ([1]). Nici hotărârile Tribunalului, nici raportul privind Indonezia nu conțin constatări care ar necesita o reevaluare a acestei analize care rămâne, așadar, în vigoare.

([1]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1578 din 18 septembrie 2017 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO L 239, 19.9.2017, p. 9).

(66) În cursul anchetei inițiale, s-a considerat oportun să se efectueze o evaluare cumulativă a importurilor din Argentina și Indonezia întrucât, la acea dată, condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (4) din regulamentul de bază erau îndeplinite. Concluziile privind prejudiciul și legătura de cauzalitate s-au bazat, prin urmare, pe efectul combinat al importurilor de biomotorină din ambele țări. Cu toate acestea, aceste condiții nu mai sunt îndeplinite în prezent, deoarece s-a stabilit că nivelul de dumping la nivel național pentru Indonezia se situa sub nivelul *de minimis* de 2 %.

(67) Prin urmare, trebuie să se stabilească dacă o analiză a legăturii de cauzalitate limitată la importurile de biomotorină care fac obiectul unui dumping din Argentina ar conduce la concluzia legăturii de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria din Uniune.

5.1. **Constatări privind prejudiciul**

(68) Metodologia care stă la baza analizei prejudiciului realizate în regulamentul definitiv nu este afectată de constatările hotărârilor Tribunalului și nici de raportul privind Indonezia, în ceea ce privește Argentina. Constatările relevante ale regulamentului definitiv rămân, prin urmare, valabile.

(69) Producția totală din Uniune era de aproximativ 9 052 871 de tone în perioada examinată, în timp ce consumul de biomotorină din Uniune a crescut cu 5 %. Volumul importurilor din Argentina a crescut în total cu 41 % în perioada examinată, în timp ce cota de piață a crescut de la 7,7 % la 10,8 % în aceeași perioadă. Cu toate că prețurile de import ale biomotorinei din Argentina au crescut în cursul perioadei examinate, acestea se aflau încă sub nivelul prețurilor industriei din Uniune în aceeași perioadă. Diferența dintre prețurile din Argentina și prețurile la nivelul Uniunii, exprimată ca procent din prețul franco fabrică mediu ponderat al industriei din Uniune, adică marja de subcotare a prețurilor, a variat între 4,5 % și 9,1 %. În timp ce rentabilitatea industriei din Uniune a fost de 3,5 % în 2009, aceasta a scăzut ulterior până la un nivel de pierderi, atingând – 3,5 % în perioada anchetei inițiale (1 iulie 2011-30 iunie 2012).

(70) Analiza cuprinsă în regulamentul definitiv a arătat că industria din Uniune a suferit un prejudiciu material în sensul articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază. În timp ce consumul a crescut, industria din Uniune a pierdut din cota de piață și din rentabilitate. În același timp, importurile au câștigat cotă de piață și au subcotat prețurile de producție la nivelul Uniunii.

5.2. **Constatări revizuite privind legătura de cauzalitate**

(71) Astfel cum s-a explicat la punctul 5.1, s-a constatat că toate importurile din Argentina către Uniune au făcut obiectul unui dumping în cursul perioadei de anchetă. Constatările regulamentului definitiv au arătat, de asemenea, că importurile la prețuri reduse care fac obiectul unui dumping din Argentina au crescut semnificativ ca volum (41 % în perioada în cauză), ceea ce a condus la o creștere a cotei de piață cu 3 puncte procentuale până la sfârșitul perioadei în cauză.

(72) În ciuda unei creșteri de 5 % a consumului, industria din Uniune a pierdut 5,5 puncte procentuale din cota de piață în cursul perioadei examinate. Deși prețurile medii ale importurilor care fac obiectul unui dumping din Argentina au crescut cu 54 % în cursul perioadei examinate, acestea erau încă semnificativ mai mici decât cele ale industriei din Uniune în aceeași perioadă. Importurile care fac obiectul unui dumping au subcotat prețurile industriei din Uniune cu o marjă de subcotare medie de 8 % în cursul perioadei de anchetă.

(73) Deoarece ancheta a fost încheiată în ceea ce privește Indonezia, după cum s-a menționat în considerentele 60-63, importurile din Indonezia trebuie evaluate separat, ca un alt factor care ar fi putut cauza, de asemenea, prejudicii.

(74) Cifrele revizuite ale importurilor din țări terțe (inclusiv Indonezia) prezintă următoarea situație:

Tabelul 3

		2009	2010	2011	PA
Vânzările producătorilor UE	Volumul vânzărilor (în tone)	9 454 786	9 607 731	8 488 073	9 294 137
	Indice 2009 = 100	*100*	*102*	*90*	*98*
	Cotă de piață	84,7 %	83,3 %	76,1 %	79,2 %
	Indice 2009 = 100	*100*	*98*	*90*	*94*

		2009	2010	2011	PA
Importuri din Argentina	Total importuri (tone)	853 589	1 179 285	1 422 142	1 263 230
	Indice 2009 = 100	*100*	*138*	*167*	*148*
	Cotă de piață	7,7 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
	Indice 2009 = 100	*100*	*135*	*167*	*141*
Importuri din Indonezia	Total importuri (tone)	157 915	495 169	1 087 518	995 663
	Indice 2009 = 100	*100*	*314*	*689*	*631*
	Cotă de piață	1,4 %	4,3 %	9,7 %	8,5 %
	Indice 2009 = 100	*100*	*303*	*689*	*600*
Alte țări terțe	Total importuri (tone)	699 541	256 327	161 973	175 370
	Indice 2009 = 100	*100*	*37*	*23*	*25*
	Cotă de piață	6,3 %	2,2 %	1,5 %	1,5 %
	Indice 2009 = 100	*100*	*35*	*23*	*24*

(75) S-a înregistrat o scădere semnificativă a importurilor din Statele Unite ale Americii (SUA), Norvegia și Coreea de Sud ca urmare a impunerii măsurilor asupra importurilor din SUA în 2009 și a unei anchete anticircumvenție împotriva importurilor expediate din Canada în 2010. Pe de altă parte, importurile din Indonezia și-au majorat cota de la 1,4 % la 8,5 %, ceea ce reprezintă o creștere de 500 % în perioada examinată. În același timp, industria din Uniune a înregistrat o scădere a cotei de piață de la 84,7 % la 79,2 %.

(76) În mod similar, importurile din Indonezia au crescut de peste cinci ori în perioada în cauză, în timp ce industria din Uniune a pierdut din volumul de vânzări. O privire mai atentă arată că, în 2010, volumul vânzărilor la importurile din Indonezia a crescut cu 214 %. Cu toate acestea, în același an, volumul vânzărilor industriei din Uniune a crescut cu 2 %. Numai în anul următor volumul vânzărilor industriei din Uniune a scăzut drastic, ceea ce a coincis cu o creștere suplimentară de 119 % a importurilor din Indonezia în perioada 2010-2011.

Tabelul 4

Preț per tonă (EUR)	2009	2010	2011	PA
UE	797	845	1 096	1 097
Indice 2009 = 100	*100*	*106*	*137*	*138*
Argentina	629	730	964	967
Indice 2009 = 100	*100*	*116*	*153*	*154*
Indonezia	597	725	864	863
Indice 2009 = 100	*100*	*121*	*145*	*145*
Alte țări terțe (cu excepția Indoneziei)	527	739	1 037	1 061
Indice 2009 = 100	*100*	*140*	*197*	*201*

(77) În plus, prețurile medii ale importurilor din Indonezia au fost mult mai scăzute decât cele ale industriei din Uniune și ale importurilor argentiniene în perioada examinată. Cu toate acestea, deoarece există anumite diferențe între produsul din Indonezia și produsul de pe piața Uniunii, acest preț de export trebuie să fie ajustat pentru a reflecta relația concurențială dintre cele două.

(78) În considerentele 93-97 din regulamentul provizoriu, Comisia a efectuat o ajustare a prețurilor pe baza diferenței de preț pe piața Uniunii între vânzările de biomotorină la punctul de colmatare a filtrului la rece (CFPP) de 13 °C (care reflectă calitatea indoneziană) și vânzările de biomotorină la CFPP 0 °C (care reflectă calitatea UE). Chiar și după această ajustare, prețurile de export din Indonezia au subcotat prețurile practicate în Uniune cu 4 %.

(79) Cu toate acestea, în cadrul raportului privind Indonezia, grupul special a constatat, la punctele 7.158-159, că această ajustare a prețurilor nu a reflectat în mod corespunzător „complexitatea relațiilor concurențiale" dintre biomotorina indoneziană importată și produsul amestecat vândut de industria din Uniune. Grupul special nu a oferit orientări mai precise referitoare la metodologia de măsurare a acestei relații.

(80) Comisia a constatat că există o gamă foarte largă de posibilități de amestecare a diferitelor tipuri de biomotorină cu biomotorina indoneziană pentru a ajunge la un produs comparabil la nivelul UE. Prin urmare, nu este practic să se calculeze datele privind prețurile pentru aceste tipuri diferite de amestecuri de biomotorină aferente perioadei de anchetă. De asemenea, producătorii europeni de biomotorină consideră că ajustarea inițială a prețurilor, care a condus la o subcotare de 4 %, a reflectat în mod corespunzător relația concurențială. În cele din urmă, grupul special a indicat la punctul 7.159 că o analiză mai complexă ar fi putut încă să justifice constatarea conform căreia importurile din Indonezia au avut un efect semnificativ de subcotare a prețurilor asupra prețului produsului amestecat al industriei din Uniune. Prin urmare, Comisia a concluzionat că exporturile indoneziene în cursul perioadei de anchetă au subcotat prețurile UE cu cel puțin 4 %.

(81) Pentru a stabili o legătură de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul adus industriei din Uniune, trebuie să se demonstreze, în conformitate cu articolul 3 alineatele (6) și (7) din regulamentul de bază, că importurile care fac obiectul unui dumping au cauzat un prejudiciu important industriei din Uniune, în timp ce prejudiciul cauzat de alți factori cunoscuți nu este atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping. Noțiunea de legătură de cauzalitate este interpretată într-o manieră compatibilă cu OMC, ceea ce înseamnă că trebuie să se stabilească faptul că există o relație de cauzalitate reală și substanțială între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul cauzat industriei naționale ([1]). În considerentul 189 al regulamentului definitiv s-a ajuns la concluzia că nu au fost aduse elemente de probă potrivit cărora efectul altor factori, avuți în vedere în mod individual sau colectiv, nu a fost de natură să elimine legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping din Argentina și Indonezia, luate împreună, și prejudiciul suferit de industria din Uniune.

(82) Cu toate acestea, având în vedere faptele și analiza revizuită prezentată în considerentele 71-80, ca urmare a limitării analizei doar la importurile din Argentina, această concluzie a trebuit, de asemenea, să fie revizuită.

(83) În timpul perioadei de anchetă, aproape jumătate din totalul importurilor în Uniune au provenit din Indonezia la un preț mai mic decât prețurile practicate la nivelul Uniunii, precum și decât prețurile argentiniene. Mai important, creșterea exponențială a volumului importurilor din Indonezia, precum și cota de piață a acestora au contribuit în mod semnificativ la prejudiciul important suferit de industria din Uniune.

(84) Impactul exporturilor indoneziene s-a adăugat altor factori identificați în regulamentul provizoriu, printre care supracapacitatea industriei din Uniune și prejudiciul autoprovocat (considerentele 132-140 din regulamentul provizoriu).

(85) Pe această bază, Comisia a concluzionat că efectul importurilor de biomotorină din Indonezia către Uniune și ceilalți factori identificați în considerentul anterior au contribuit la prejudiciul suferit de industria din Uniune într-o asemenea măsură încât nu poate fi stabilită existența unei relații de cauzalitate reale și substanțiale între importurile care fac obiectul unui dumping din Argentina și prejudiciul important suferit de industria din Uniune.

(86) În urma comunicării constatărilor, CEB a susținut că natura prejudiciului cauzat de alți factori, incluzând importurile indoneziene, nu atenuează legătura de cauzalitate dintre prejudiciul important suferit de industria din Uniune și importurile din Argentina. În plus, CEB a susținut că, în analiza sa, Comisia a utilizat un standard incorect, care s-ar fi bazat, după cum pretinde CEB, pe presupunerea că importurile care fac obiectul unui dumping din Argentina ar fi trebuit să reprezinte cauza principală sau unică a prejudiciului important și nu doar una dintre cauzele prejudiciului. Din punctul de vedere al CEB, ar fi suficient să se demonstreze că importurile din Argentina au avut un impact negativ asupra industriei din Uniune, fără să fie nevoie ca acestea să fi constituit unicul sau cel mai important factor care a cauzat prejudiciul suferit. Având în vedere că volumul importurilor din Argentina în perioada examinată (2009-jumătatea anului 2012) a fost mai ridicat decât cel al importurilor din Indonezia și având în vedere că subcotarea argentiniană a prețurilor industriei din Uniune cu 8 % a fost mai mare

([1]) În conformitate cu hotărârea OMC din UE – Măsuri compensatorii cu privire la anumite tipuri de polietilentereftalat din Pakistan, în care Organul de apel a stabilit că „Obiectivul principal al unei analize de cauzalitate în temeiul articolului 15.5 din Acordul SMC este ca o autoritate de investigare să stabilească dacă există o «legătură reală și substanțială cauză-efect» între importurile care au făcut obiectul unor subvenții și prejudiciul cauzat industriei naționale." Raport al Organului de apel, AB-2017-5, WT/DS486/AB/R, 16 mai 2018, punctul 5.226.

decât subcotarea indoneziană de 4 %, importurile din Argentina au avut în mod evident, în opinia CEB, un impact negativ asupra situației industriei din Uniune, ceea ce este suficient pentru a stabili o legătură de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping din Argentina și prejudiciul important suferit de industria din Uniune.

(87) În această privință, Comisia atrage mai întâi atenția asupra faptului că a explicat deja standardul juridic aplicat în considerentul 81. În considerentul respectiv nu se menționează că, în cadrul analizei de cauzalitate, ar juca vreun rol o noțiune referitoare la cauza „principală" sau „cea mai importantă". Standardul juridic se bazează pe articolul 3 alineatele (6) și (7) din regulamentul de bază, conform căruia trebuie să se demonstreze că importurile care fac obiectul unui dumping cauzează un prejudiciu, fiind necesar să fie examinați și alți factori cunoscuți, pentru a se asigura că prejudiciul cauzat de acei alți factori nu este atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping. În al doilea rând, afirmațiile CEB potrivit cărora testul pertinent în această privință ar fi examinarea faptului dacă importurile care fac obiectul unui dumping au avut un „impact negativ asupra industriei din Uniune" nu sunt sprijinite în cadrul juridic. De fapt, testul juridic relevant este stabilirea faptului dacă a existat o „legătură reală și substanțială" între importurile care fac obiectul unui dumping din Argentina și prejudiciul important suferit de industria din Uniune.

(88) Comisia este de părere că elementele factuale din dosarul în cauză nu îi permit să ajungă la o astfel de concluzie. De fapt, în 2009, când industria din Uniune se confrunta deja cu importuri semnificative din Argentina, însă cu doar mici cantități din Indonezia, rentabilitatea sa era de 3,5 %. Atunci când importurile indoneziene au crescut substanțial, rentabilitatea a devenit negativă și a fost de – 2,5 % în perioada anchetei inițiale. În această privință, este important să se remarce faptul că importurile din Indonezia în cursul perioadei respective au crescut cu o rată semnificativ mai mare decât importurile argentiniene (a se vedea tabelul 3 de mai sus). Prin urmare, Comisia consideră că recurgerea exclusivă de către CEB la o comparație între marja de subcotare a importurilor din Indonezia (astfel cum a fost ajustată pentru a ține cont de diferențele în materie de calitate) și cea a importurilor din Argentina nu reflectă pe deplin și în mod adecvat impactul pe care exporturile fiecărei țări exportatoare l-au avut asupra situației industriei din Uniune, în special în privința rentabilității.

(89) Comisia concluzionează că nu este posibilă stabilirea unei relații de cauzalitate reale și substanțiale între importurile care fac obiectul unui dumping din Argentina și prejudiciul important suferit de industria din Uniune, având în vedere importanța altor factori cunoscuți care au contribuit la prejudiciul respectiv.

(90) O întreprindere, COFCO Argentina S.A., a afirmat, după publicarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/1578, că îndeplinește toate cele trei criterii pentru noii producători-exportatori prevăzute la articolul 3 din regulamentul definitiv și a prezentat elemente de probă. Comisia a analizat cererea și elementele de probă. Cu toate acestea, în lumina rezultatelor anchetei redeschise, cererea a devenit fără obiect.

6. **CONCLUZIE**

(91) Ancheta trebuie încheiată (i) întrucât marjele de dumping din Indonezia sunt *de minimis* și (ii) ca urmare a faptului că nu se poate stabili existența unei relații de cauzalitate reale și substanțiale între importurile care fac obiectul unui dumping din Argentina și prejudiciul important suferit de industria din Uniune în sensul articolului 3 alineatul (7) din regulamentul de bază. Aceasta înseamnă că trebuie abrogate măsurile existente care sunt încă în vigoare pentru acei producători-exportatori din Argentina și Indonezia care nu au contestat cu succes acțiunile antidumping în fața Tribunalului. Din motive de claritate și certitudine juridică, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 ar trebui, prin urmare, abrogat.

(92) Taxele antidumping definitive plătite în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 pentru importurile de biomotorină din Argentina și Indonezia și taxele provizorii percepute definitiv în conformitate cu articolul 2 din regulamentul menționat ar trebui să fie rambursate sau remise în măsura în care se referă la importurile de biomotorină vândută la export către Uniune de către societățile care au atacat cu succes acest regulament în instanță, și anume producătorii-exportatori argentinieni Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA) și producătorii-exportatori indonezieni PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas). Rambursarea sau remiterea trebuie să fie solicitată autorităților vamale naționale în conformitate cu legislația vamală aplicabilă.

(93) În urma comunicării constatărilor, PT Cermerlang Energi Perkasa a susținut că rambursarea și remiterea taxelor antidumping ar trebui să fie disponibile pentru toate întreprinderile care au suportat astfel de taxe și nu doar pentru acele întreprinderi care au atacat cu succes regulamentul definitiv în instanță. Această întreprindere a susținut, de asemenea, că nu doar Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013, ci și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1578 de modificare a acestuia ar trebui abrogat.

(94) În primul rând, Comisia a reamintit faptul că Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1578 doar a modificat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013. Întrucât acest din urmă regulament este abrogat, regulamentul de modificare nu mai are niciun efect juridic. Prin urmare, nu este nevoie să fie abrogat în mod explicit și regulamentul respectiv. În al doilea rând, anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 de către Tribunal se aplică doar acelor întreprinderi care au atacat regulamentul respectiv în instanță. În consecință, taxele antidumping care au fost percepute altor întreprinderi au fost percepute în mod legal în temeiul dreptului Uniunii. În măsura în care raportul OMC privind Indonezia a constatat că măsurile antidumping instituite asupra importurilor din Indonezia ar trebui să fie aduse în conformitate cu obligațiile Uniunii în cadrul OMC, Comisia a convenit cu Indonezia asupra punerii în aplicare a constatărilor respective până în octombrie 2018. În conformitate cu principiile generale ale OMC privind soluționarea litigiilor, această punere în aplicare va produce efecte doar de la data punerii în aplicare. Prin urmare, Comisia a respins afirmația potrivit căreia și taxele respective ar trebui să fie rambursate sau remise.

(95) Având în vedere jurisprudența recentă a Curții de Justiție ([1]), este, de asemenea, adecvat să se prevadă rata dobânzii de întârziere care trebuie să fie plătită în cazul rambursării taxelor definitive, deoarece dispozițiile relevante în vigoare în materie de taxe vamale nu prevăd o astfel de rată a dobânzii și aplicarea normelor naționale ar duce la denaturări nejustificate între operatorii economici, în funcție de statul membru care este ales pentru vămuire.

7. **COMUNICAREA CONSTATĂRILOR**

(96) Toate părțile au fost informate cu privire la constatările Comisiei și li s-a acordat o perioadă în cursul căreia au avut posibilitatea să prezinte observații.

(97) Comitetul instituit prin articolul 15 alineatul (1) din regulamentul de bază nu a emis un aviz,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se încheie procedura antidumping privind importurile de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidro-tratament, de origine nefosilă, în formă pură sau în amestec, originare din Argentina și Indonezia, încadrate în prezent la codurile NC ex 1516 20 98 (codurile TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 și 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (codurile TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 și 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (codul TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (codurile TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 și 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (codurile TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 și 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (codurile TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 și 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (codurile TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 și 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (codurile TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 și 3824 99 92 20), 3826 00 10 și ex 3826 00 90 (codurile TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 și 3826 00 90 30) („biomotorină”).

Articolul 2

Taxele antidumping definitive plătite în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 pentru importurile de biomotorină din Argentina și Indonezia și taxele provizorii percepute definitiv în conformitate cu articolul 2 din regulamentul menționat sunt rambursate sau remise în măsura în care se referă la importurile de biomotorină vândută la export către Uniune de către următoarele societăți:

Societate	Cod adițional TARIC
Argentina	
Unitec Bio SA, Buenos Aires	C 330
Molinos Agro SA, Buenos Aires	B 784
Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca	B 784
Vicentin SAIC, Avellaneda	B 784
Aceitera General Deheza SA, General Deheza	B 782

([1]) Hotărârea Curții din 18 ianuarie 2017, cauza C-365/15, Wortmann, EU:C:2017:19, punctele 35-39.

Societate	Cod adițional TARIC
Bunge Argentina SA, Buenos Aires	B 782
Cargill SACI, Buenos Aires	C 330
Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA), Buenos Aires	B 783
Indonezia	
PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	B 788
PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	B 786
PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan	B 789
PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	B 789
PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Medan	B 787

Rambursarea sau remiterea se solicită autorităților vamale naționale în conformitate cu legislația vamală aplicabilă.

În absența unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale. Dobânda de întârziere care trebuie plătită în caz de rambursare care dă naștere dreptului la plata unei dobânzi de întârziere este rata aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor sale operațiuni de refinanțare, astfel cum este publicată în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, în vigoare în prima zi calendaristică a lunii în care cade data scadenței, majorată cu un punct procentual.

Articolul 3

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 se abrogă.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 octombrie 2018.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER